

**ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛНИЯ
ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС**

(обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 на Конституционния съд на РБ от 2014 г. - бр. 14 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 86, 92 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 27, 77 и 98 от 2018 г., бр. 17, 64, 83, 96 и 102 от 2019 г., бр. 18, 28 и 34 от 2020 г.)

§ 1. В чл. 7 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „органът, започнал производството“ се заменят със „след образуване на производството органът“.

2. В ал. 3 след думите „изпълнение на служебните задължения“ се добавя „или невъзможност, произтичаща от промяна в длъжността на органа по приходите, съответно публичния изпълнител, водеща до отпадане на компетентността“.

3. В ал. 4 думата „започнал“ се заменя с „образувал“.

§ 2. В чл. 11 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Когато органът по приходите или публичният изпълнител следва да извърши процесуални действия спрямо юридическо лице, което няма представляващ за повече от три месеца, той може да поиска от районния съд по местонахождението му да назначи негов временен, съответно особен представител.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

§ 3. В чл. 12 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1, т. 8 след думата „сметки“ се поставя запетая и се добавя „както и сметките от други доставчици на платежни услуги“.

2. В ал. 2:

а) в т. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „включително за наличието на уникален номер за превоза“;

б) в т. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „включително за съответствие с предварително декларираните данни“;

в) в т. 5 след думите „липсват документи“ съюзът „или“ се заменя със запетая, а накрая се добавя „или липсват данни за предварително деклариране на превоза на стоката“.

3. В ал. 4, т. 3 след думата „сметки“ се поставя запетая и се добавя „както и сметките от други доставчици на платежни услуги“.

4. В ал. 6 се създава ново изречение първо: „Правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или оправомощен от него заместник изпълнителен директор.“, а досегашното изречение става изречение второ.

§ 4. В чл. 13, ал. 3, т. 1 се създава изречение второ: „Искане се подава и когато по време на превоза се налага смяна на транспортното средство, включително и при претоварване на стоката, като се посочва регистрационният номер на другото транспортно средство, данните за мястото на претоварване, датата, часът и мястото на получаване/разтоварване на стоката;“.

§ 5. В чл. 29 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 накрая се добавя „или автоматизирано от съответната администрация“.

2. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Съобщенията могат да се връчват чрез изпращане по телефакс, по електронен път при използване на квалифициран електронен подпис на лицата по ал. 2, електронен печат по смисъла на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги или по реда на чл. 26 от Закона за електронното управление.“

§ 6. В чл. 30, ал. 6, изречение второ накрая се добавя „или чрез подписан с квалифициран електронен подпис електронен документ“.

§ 7. В чл. 34 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) точка 3 се изменя така:

„3. смърт или липса на законен представител на физическото лице - до учредяване на настояйничество или попечителство или до назначаването на представител по чл. 11;“;

б) създава се нова т. 4:

„4. смърт на единствения представляващ или липса на представляващ на юридическото лице - до вписване на нов представляващ или до назначаването на представител по чл. 11;“;

в) досегашните т. 4 и 5 стават съответно т. 5 и 6.

2. Създава се ал. 9:

„(9) При спиране на производството се спират и всички започнали да текат, но неизтекли още срокове. Спирането на срока на производството започва от събитието по ал. 1, т. 3 или 4, съответно от издаването на заповедта по ал. 1, т. 1, 2, 5 или 6.“

§ 8. В глава осма наименованието на раздел II се изменя така: „Писмени доказателства и документи, предоставени на технически носител или по електронен път“.

§ 9. В чл. 54 ал. 1 се изменя така:

„(1) Допускат се като доказателства заверени от орган по приходите разпечатки на данни или подписани с квалифициран електронен подпис от орган по приходите електронни документи, съдържащи данни, подадени въз основа на закона на технически носители или по електронен път по установения ред.“

§ 10. Създава се чл. 54а:

„Данни, изпратени по електронен път

Чл. 54а. (1) Като доказателства се допускат данни, изпратени по електронен път, когато електронният документ е подписан с квалифициран електронен подпис.

(2) Когато органът по приходите изисква и/или изпраща данни по електронен път, електронното съобщение се подписва с квалифициран електронен подпис.“

§ 11. В чл. 63, ал. 1 се създават изречения второ и трето: „Експертизата, възложена в хода на едно административно производство, може да бъде използвана за целите и на друго производство, ако се изследва същият обект при пълна идентичност на предмета и задачата на изследването. В другото производство експертизата следва да е приобщена по реда на този кодекс.“

§ 12. В чл. 74, ал. 1, т. 3 думите „председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество и директорите на териториалните ѝ дирекции“ се заменят с „председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество или оправомощени от него

длъжностни лица и директорите на териториалните дирекции на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“.

§ 13. В чл. 87 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 10 се създава изречение трето: „Присъединените към средата за междурегистров обмен възложители по чл. 5 от Закона за обществените поръчки или лица, които организират процедури за възлагане на обществени поръчки по Закона за обществените поръчки, изискват и получават информацията чрез нея.“

2. В ал. 11 се създава изречение второ: „Присъединените към средата за междурегистров обмен компетентни органи и други определени в съответния закон лица изискват и получават информацията чрез нея.“

§ 14. В чл. 88, ал. 2 думите „удостоверения съгласно правилата за координация на системите за социална сигурност“ се заменят с „удостоверения относно законодателството в областта на социалната сигурност, което се прилага по отношение на притежателите“.

§ 15. Създава се чл. 91а:

„Оттегляне

Чл. 91а. (1) Удостоверението по чл. 88, ал. 2 може да бъде оттеглено от органа по приходите, който го е издал, по искане на чуждестранна компетентна институция или когато се открият нови факти и обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаването му.

(2) Решението за оттегляне се съобщава в 7-дневен срок от издаването му.“

§ 16. В чл. 92 ал. 1 се изменя така:

„(1) Отказът за издаване на документ и решението за оттегляне на удостоверението по чл. 88, ал. 2 могат да се обжалват в 14-дневен срок от съобщаването им пред териториалния директор.“

§ 17. В чл. 93, изречение първо след думата „документа“ се добавя „или оттеглил удостоверението по чл. 88, ал. 2.“

§ 18. В чл. 94 ал. 2 се изменя така:

„(2) Той може да разпореди издаването на искания документ, да отмени оттеглянето по чл. 91а или да остави жалбата без уважение, което се съобщава на жалбоподателя в 7-дневен срок.“

§ 19. В чл. 95 ал. 1 се изменя така:

„(1) Отказът за издаване на документ може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на лицето в 7-дневен срок от съобщаването по чл. 91, ал. 1 или от изтичането на срока по чл. 91, ал. 2, съответно от съобщаването по чл. 94, ал. 2.“

§ 20. Създава се чл. 95а:

„Обжалване на оттегляне по съдебен ред

Чл. 95а. Оттеглянето по чл. 91а може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на лицето в 7-дневен срок от съобщаването по чл. 94, ал. 2. Оттеглянето не може да се обжалва по съдебен ред, ако не е обжалвано по административен ред.“

§ 21. В чл. 96 накрая се поставя запетая и се добавя „или да отмени оттеглянето по чл. 91а.“.

§ 22. В чл. 110 се създава ал. 6:

„(6) При извършване на проверка се прилага съответно чл. 116.“

§ 23. В чл. 121а се правят следните допълнения:

1. В ал. 3:

а) в изречение първо след думите „до 72 часа без разрешение на съда“ се добавя „и определя размер на обезпечението“;

б) създава се изречение трето:

„Обезпечението, предоставено в пари или безусловна и неотменяема банкова гаранция се освобождава от компетентната териториална дирекция по чл. 8.“

2. В ал. 5 след думите „предварителните обезпечителни мерки“ се добавя „по ал. 1“.

§ 24. В чл. 127б, ал. 2 и 4 думите „3 тона“ се заменят с „3,5 тона“.

§ 25. В чл. 127в се правят следните изменения и допълнения:

1. Заглавието се изменя така: „Фискален контрол при вътреобщностно придобиване и складиране до поискване на стоки с висок фискален риск“.

2. В ал. 1 след думите „вътреобщностно придобиване на стоки с висок фискален риск“ се добавя „и при режим на складиране на стоки до поискване“, а думите „надпис „висок фискален риск – вътреобщностно придобиване““ се заменят с „надпис „висок фискален риск““.

§ 26. В чл. 127г се правят следните изменения и допълнения:

1. Заглавието се изменя така: „Фискален контрол при вътреобщностна доставка и складиране до поискване на стоки с висок фискален риск“.

2. В ал. 1 след думите „В случаите на вътреобщностна доставка“ се добавя „и при режим на складиране на стоки до поискване“.

§ 27. В чл. 127д, ал. 1 думите „надпис „висок фискален риск - преминаване““ се заменят с „надпис „висок фискален риск““.

§ 28. В чл. 127е, ал. 2 думите „печат/щепел „висок фискален риск - вътрешна доставка““ се заменят с „печат/щепел „висок фискален риск““.

§ 29. В глава петнадесета „а“ се създава чл.127и:

„Доброволно деклариране на превоз на стоки с висок фискален риск

(1) При превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава – членка на Европейския съюз и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобивачият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки може предварително да декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната.

(2) При превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на страната и завършва на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, доставчикът или продавачът/прехвърлител в тристранна операция или първият доставчик във верига последователни доставки на стоки може предварително да декларира данни за всеки отделен превоз преди започване на натоварването на транспортното средство.

(3) Алинеи 1 и 2 се прилагат само в случаите, когато превозът се осъществява с транспортно средство с товарносимост над 3,5 тона.

(4) След предварително деклариране на данни за превоз на стоки с висок фискален риск се предоставя уникален номер за превоза на стоката от Националната агенция за приходите чрез електронна услуга за деклариране на данни за превоза на стоки с висок фискален риск. Валидността на уникалния номер за превоза е 14 дни от предоставянето му.

(5) Лицата по ал. 1 и ал. 2 съобщават уникалния номер за превоза на водача на транспортното средство/лицето, придружаващо стоката/превозвача или лицето, организиращо превоза. Когато уникалният номер за превоза е съобщен на превозвача или на лицето, организиращо превоза, те го предоставят на водача на транспортното средство.

(6) За целите на ал. 1 и ал. 2 при осъществяване на фискален контрол, заедно с документите по чл. 13, ал. 2 водачът предоставя и уникалния номер на превоза.

(7) Когато са декларирали предварително данни за превоз на стоки с висок фискален риск, но не са получили стоките, лицата по ал. 1 са длъжни да уведомят за това органа по приходите. Когато стоки с висок фискален риск ще се съхраняват от получател при режим на складиране на стоки до поискване, но не са получени в склада на установено на територията на страната данъчно задължено лице, за което стоката е предназначена, то е длъжно да уведоми органа по приходите.

(9) Обхватът и редът за предварително деклариране на данни, тяхното коригиране или анулиране при неосъществен превоз, както и редът за уведомяване по ал. 7 се определят с наредбата по чл. 127з. Предварителното деклариране не освобождава лицата от задължението за съставяне на съответните транспортни, счетоводни и други документи във връзка с превоза и доставката.“

§ 30. В чл. 129, ал. 4 след думата „банкова“ се добавя „или друга платежна“.

§ 31. В чл. 130, ал. 1 и 2 след думата „банкова“ се добавя „или друга платежна“.

§ 32. В чл. 144 се създава ал. 4:

„(4) Когато производствата са извършени от органи по приходите или публични изпълнители, определени по реда на чл. 12, ал. 6, изречение първо, компетентен да се произнесе при обжалване е съответният решаващ орган, определен съобразно компетентната спрямо лицето териториална дирекция по чл. 8.“

§ 33. В чл. 160 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 5:

„(5) При обявяване на ревизионния акт за нищожен от съда се прилага чл. 173 от Административнопроцесуалния кодекс.“

2. Досегашните ал. 5, 6 и 7 стават съответно ал. 6, 7 и 8.

§ 34. В чл. 169 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се ал. 3б:

„(3б) С постъпила сума по сметката на публичния изпълнител за погасяване на предявени за събиране в Националната агенция за приходите публични вземания до започване на принудителното им събиране, се погасява задължението, срокът за внасяне на което изтича най-рано към датата на плащането. Ако срокът за внасяне на две или повече публични задължения изтича на една и съща дата, те се погасяват съразмерно.“

2. В ал. 6 думите „ал. 5“ се заменят с „ал. 3б и 5“.

3. В ал. 8 думите „ал. 3, 3а, 4 и 5“ се заменят с „ал. 3, 3а, 3б, 4, 5 и 6“.

§ 35. В чл. 171, ал. 2 думите „освен в случаите, когато задължението е отсрочено или разсрочено, изпълнението е спряно по искане на длъжника или е подадена жалба за разрешаване на спор по глава шестнадесета, раздел Па“ се заменят с „освен в случаите, когато:

1. задължението е отсрочено или разсрочено;
2. вземането е предявено в производство по несъстоятелност;
3. е образувано наказателно производство, от изхода на което зависи установяването или събирането на публичното задължение;
4. изпълнението е спряно по искане на длъжника;

5. е подадена жалба за разрешаване на спор по глава шестнадесета, раздел Па.“

§ 36. В чл. 175, ал. 2 т. 3 се отменя.

§ 37. В чл. 187а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 5, т. 1 думата „банкови“ се заличава, а след думата „извлечения“ се добавя „от сметки в банки и други доставчици на платежни услуги“.

2. Алинея 6 се изменя така:

„(6) При дадено разрешение за отсрочване или разсрочване длъжникът се задължава да извършва всички плащания във връзка с дейността си само чрез превод или внасяне по платежна сметка.“

3. В ал. 8 думата „изискванията“ се заменя с „изискването“.

§ 38. В чл. 199 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „след като обсъди възраженията на публичния взыскател“ и „един вид“ се заличават.

2. В ал. 2 думите „Без съгласието на публичния взыскател“ се заличават.

3. Алинея 3 се отменя.

4. Алинея 4 се изменя така:

„(4) В случаите по ал. 1 и 2 запорът и възбраната се отменят.“

§ 39. В чл. 202 се правят следните допълнения:

1. В ал. 2 след думата „банките“ се добавя „и другите доставчици на платежни услуги“.

2. Създава се ал. 7:

„(7) Запорът върху вземанията на длъжника по платежна сметка, открита при доставчик на платежни услуги, който не е банка, се извършва чрез връчване на запорно съобщение на доставчика на платежни услуги, като запорът се смята наложен от часа в деня на връчване на запорното съобщение на доставчика на платежни услуги.“

§ 40. В чл. 215, ал. 1, т. 1 след думата „банките“ се добавя „и други доставчици на платежни услуги“.

§ 41. В чл. 216 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1, в основния текст след думите „са сключените след датата“ се добавя „на деклариране или“.

2. Създава се ал. 4:

„(4) По реда на този кодекс се извършва принудително изпълнение върху имущество, предмет на наложени по реда на част четвърта от Гражданския процесуален кодекс мерки за обезпечаване на иск с правно основание по ал. 1 или 3, уважен с влязло в сила съдебно решение.“

§ 42. В чл. 222 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) създава се нова т. 4:

„4. при смърт на законния представител на физическо лице-длъжник - до учредяване на настояйничество или попечителство или назначаване на представител по чл. 11;“;

б) създава се т. 5:

„5. при смърт на единствения представляващ на юридическото лице-длъжник - до вписване на нов представляващ или назначаване на представител по чл. 11;“;

в) досегашната т. 4 става т. 6.

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Извън случаите по ал. 1, т. 4 и 5, при липса на законен представител/представяващ на длъжника принудителното изпълнение се спира с разпореждане на публичния изпълнител, като се начисляват лихви за срока на спирането - до учредяване на настойничество или попечителство/вписване на нов представяващ, или назначаване на представител по чл. 11.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея след думите „по ал. 1, т. 1 и 2“ се добавя „и ал. 2“.

4. Досегашните ал. 3, 4, 5, 6 и 7 стават съответно ал. 4, 5, 6, 7 и 8.

§ 43. В чл. 228 се правят следните изменения и допълнения:

1. В заглавието след думата „банки“ се добавя „и от други доставчици на платежни услуги“.

2. В ал. 1 след думата „банката“ се поставя запетая и се добавя „съответно от доставчика на платежни услуги,“.

3. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Банката, съответно доставчикът на платежни услуги, са длъжни в 7-дневен срок от получаване на разпореждането да уведомят публичния изпълнител, наложил запора, за причините за неизпълнението му.“

4. Създава се ал. 4:

„(4) Когато изпълнението е насочено върху валутна сметка, доставчикът на платежни услуги, който води сметката и не е банка, прехвърля по сметката на публичния изпълнител, наредил изпълнението, левовата равностойност на валутата по курса на Българската народна банка за деня, в който е получено разпореждането.“

§ 44. В чл. 246, ал. 8 се създава изречение трето: „Иззетите и продадени вещи, които не са потърсени от купувача в шестмесечен срок от връчване на постановлението за възлагане, се считат за изоставени в полза на държавата“.

§ 45. В чл. 247, ал. 4 думата „банкова“ се заличава, а след думата „сметка“ се добавя „в банка или друг доставчик на платежни услуги“.

§ 46. В чл. 248 ал. 12 се изменя така:

„(12) Публичният изпълнител издава постановление за възлагане на вещта на купувача в 3-дневен срок от постъпването на сумата по указаната сметка и представяне на документ, удостоверяващ плащането на данък за придобиване на имущество по възмезден начин, когато се дължи такъв.“

§ 47. В чл. 251 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „единен идентификационен код по БУЛСАТ), подпис и печат, когато предложителят е длъжен да има такъв“ се заменят с „единен идентификационен код по БУЛСТАТ) и подпис“.

2. В ал. 2 изречение първо се изменя така:

„Предложението, заедно с документ, удостоверяващ внесения депозит в размер 20 на сто от първоначалната тръжна цена и нотариално заверено пълномощно за участие в търга, когато предложението се прави от упълномощен представител се подават в запечатан плик.“

3. В ал. 3:

а) в т. 1 думата „банкова“ се заличава, а след думата „сметка“ се добавя „в банка или друг доставчик на платежни услуги“;

б) т. 4 се отменя.

§ 48. В чл. 252, ал. 6 се създава ново изречение второ: „Когато в наддаването участва пълномощник, пълномощното за участие в търга трябва да е нотариално заверено.“, а изречения второ и трето стават съответно изречения трето и четвърто.

§ 49. Член 253 се изменя така:

„Чл. 253. Публичният изпълнител издава постановление за възлагане на вещта на купувача в 3-дневен срок от постъпването на сумата по указаната сметка и представяне на документ, удостоверяващ плащането на данък за придобиване на имущество по възмезден начин, когато се дължи такъв.“

§ 50. В чл. 258, ал. 4 се създава изречение второ: „До изтичане на срока по ал. 2 съсобственикът, който не плати, може да изрази писмено съгласие вещта да бъде продадена изцяло.“

§ 51. В чл. 273 думите „250 до 500 лв.“ се заменят с „500 до 1000 лв.“, а думите „500 до 1000 лв.“ с „1000 до 2000 лв.“.

§ 52. Създава се чл. 273а:

„Неизпълнение на задължение за съхраняване на информация

Чл. 273а. (1) Който не спази сроковете по чл. 38, ал. 1 за съхраняване на информация, се наказва с глоба – за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 лв. до 500 лв. или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 1000 лв. до 5000 лв. При повторно нарушение наказанието е глоба в размер от 150 лв. до 700 лв. или имуществена санкция в размер от 1500 лв. до 7000 лв.

(2) Който не спази сроковете по чл. 38, ал. 1 за съхраняване на данни в електронен вид по чл. 38, ал. 3, създадени от използваните от тях информационни системи, продукти или архиви, се наказва с глоба – за физическите лица, които не са търговци, в размер от 200 лв. до 700 лв. или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 лв. до 8000 лв. При повторно нарушение наказанието е глоба в размер от 300 лв. до 1000 лв. или имуществена санкция в размер от 4000 лв. до 11000 лв.“

§ 53. Създава се чл. 275а:

„Прилагане на СИДДО без основание

Чл. 275а. Който не внесе или внесе в по-малък размер данък съгласно Закона за корпоративното подоходно облагане или Закона за данъците върху доходите на физическите лица в установения срок за внасяне на данъка, без да са удостоверени основанията за прилагане на СИДДО, се наказва с глоба – за физическите лица, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на 5 на сто от размера на невнесения данък, но не повече от 15 000 лева. При повторно нарушение наказанието е глоба за физическите лица или имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 10 на сто от размера на невнесения данък, но не повече от 30 000 лева.“

§ 54. В § 1 от допълнителните разпоредби се създават т. 53-54:

„53. „Транспортно средство“ е пътно превозно средство по смисъла на § 6, т. 10 от допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата с изключение на трамваите, тракторите и самоходните машини, когато се придвижват по пътищата. За „транспортно средство“ се смятат и „моторно превозно средство“, „ремарке“ и „полуремарке“ по смисъла на § 6, т. 11, 17 и 18 от допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата, както и всяка комбинация между тях.

54. „Членове на семейството“ са съпруг, съпруга и техните деца до навършване на 18-годишна възраст, освен ако не са встъпили в брак. Членове на семейството, независимо от възрастта им, са и децата, които са недееспособни или трайно неработоспособни и не са встъпили в брак.“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 55. В Закона за Националната агенция за приходите (обн., ДВ, бр. 112 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 114 от 2003 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 105 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 12, 32, 42 и 95 от 2009 г., бр. 15, 51, 54, 97, 98 и 99 от 2010 г., бр. 38 и 94 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г., бр. 60, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58 и 105 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 7 и 38 от 2018 г., бр. 13, 94, 96 и 100 от 2019 г., бр. 38 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3, ал. 5 се създава изречение трето:

„Конфискувани, отнети и изоставени в полза на държавата животни-компаньони могат да се предоставят за отглеждане на бюджетни организации, приюти, спасителни центрове, други животновъдни обекти или на нов собственик от изпълнителния директор на агенцията или от оправомощени от него длъжностни лица.“

2. В чл. 7:

а) в ал. 1 т. 3 се изменя така:

„3. главните директори на главните дирекции, директорите на дирекции, началниците на отдели и сектори;“;

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) Органи на агенцията са и служителите, заемащи длъжност „държавен публичен изпълнител“, „главен публичен изпълнител“, „старши публичен изпълнител“, „публичен изпълнител“, „държавен вътрешен одитор“, „главен вътрешен одитор“, „старши вътрешен одитор“ и „вътрешен одитор“.“

3. В чл. 10 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 2 след думите „правомощията и дейностите по ал. 1“ се добавя „със заповед“;

б) в ал. 8 думата „длъжностно“ се заличава, а след думите „лице може“ се добавя „със заповед“;

в) създава се ал. 9:

„(9) При необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.“

§ 56. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 61, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75, 97 и 98 от 2016 г., бр. 58, 63 и 97 от 2017 г., бр. 15, 98, 102 и 105 от 2018 г., бр. 24, 79, 96 и 101 от 2019 г., бр. 14, 18, 28, 38 и 60 от 2020 г.) се създава чл. 22е:

„Данъчно облекчение за подобрения и/или ремонт на недвижим жилищен имот

Чл. 22е. (1) Местните физически лица и чуждестранните физически лица, установени за данъчни цели в държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, ползват данъчно облекчение като приспадат от общата годишна данъчна основа по чл. 17 направените през годината плащания за труд във връзка с подобрения и/или ремонт на един недвижим жилищен имот в общ размер до две хиляди лева, когато едновременно са налице следните условия:

1. недвижимият жилищен имот е на територията на Република България;

2. данъчно задълженото лице е собственик или съсобственик на недвижимия жилищен имот;

3. подобренията и/или ремонтът са извършени от местни лица на държава – членка на Европейския съюз или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

4. недвижимият жилищен имот не е включен в предприятието на лице, което извършва стопанска дейност като търговец по смисъла на Търговския закон;

5. данъчно задълженото лице притежава документ за платения труд във връзка с извършването на подобренията и/или ремонта на жилищния имот, съдържащ реквизитите по чл. 6, ал. 1 от Закона за счетоводството, придружен от документ за плащането му (фискален бон, разписка, банков или друг документ);

6. данъчно задълженото лице и лицето, извършило ремонта не са свързани лица.

(2) Данъчното облекчение се ползва до размера на сумата от годишните данъчни основи по чл. 17.

(3) Когато недвижимият жилищен имот е собственост на повече от едно физическо лице облекчението може да се ползва от всеки съсобственик, при условие че общият размер на облекчението, ползван от всички съсобственици, за имота не превишава сумата по ал. 1.

(4) Когато в нарушение на условието по ал. 3 е ползван по-голям общ размер на данъчното облекчение, всяко от лицата, ползвали облекчението, дължи частта от данъка, съответстваща на размера на ползваното облекчение.

(5) Обстоятелствата и условията по ал. 1 и 3 се декларират от лицето в годишната данъчна декларация по чл. 50.“

§ 57. Данъчното облекчение по чл. 22е от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се прилага и за 2020 г. с подаване на годишната данъчна декларация по чл. 50 от същия закон.

§ 58. В Закона за управление на отпадъците (обн., ДВ, бр. 53 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 66 от 2013 г.; изм. с Решение № 11 от 2014 г. на КС на РБ - бр. 61 от 2014 г.; бр. 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 105 от 2016 г., бр. 13, 85, 88 и 102 от 2017 г., бр. 53, 77 и 98 от 2018 г., бр. 1, 25, 56 и 81 от 2019 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 69, ал. 9 думите „служебен път издаването на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс“ се заменят с „реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс информация“.

2. В чл. 71 ал. 2 се изменя така:

„(2) Когато информацията по чл. 69, ал. 9 не е предоставена по служебен път в сроковете по ал. 1, компетентният орган по чл. 67 се произнася с решение в 3-дневен срок от получаването ѝ.“

§ 59. В Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите (обн., ДВ, бр. 30 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 63 от 2000 г., бр. 74, 75 и 120 от 2002 г., бр. 56 от 2003 г., бр. 76, 79 и 103 от 2005 г., бр. 30, 75, 82 от 2006 г., бр. 31 и 55 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 41, 74, 82 и 93 от 2009 г., бр. 22 от 2010 г., попр., бр. 23 от 2010 г., изм. и доп. бр. 29, 59, 98 от 2010 г., бр. 8, 12, 60, 61 от 2011 г., бр. 83, 102 от 2012 г., бр. 52, 68 и 109 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 42, 58 от 2016 г., бр. 58, 63, 92 и 103 от 2017 г., бр. 1, 17 84 и 102 от 2018 г., бр. 24 и 101 от 2019 г., бр. 60 от 2020 г.) в чл. 36 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 т. 7 се отменя.

2. В ал. 4 след думите „Българската агенция по безопасност на храните“ се добавят „изисква по реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс информация за наличие или липса на задължения за съответното лице, кандидатстващо за лицензия и“.

§ 60. В Закона за техническите изисквания към продуктите (обн., ДВ, бр. 86 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 63 и 93 от 2002 г., бр. 18 и 107 от 2003 г., бр. 45, 77, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр. 30, 62 и 76 от 2006 г., бр. 41 и 86 от 2007 г., бр. 74 от 2009 г., бр. 80 от 2010 г., бр. 38 от 2011 г., бр. 38, 53, 77 и 84 от 2012 г., бр. 66 и 68 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14 и 101 от 2015 г., бр. 12 и 77 от 2018 г., бр. 1 от 2019 г. и бр. 54 от 2020 г.) в чл. 11, ал. 3 накрая се поставя запетая и

се добавя „с изключение на обстоятелството по чл. 10, ал. 1, т. 7, което се установява по реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

§ 61. В Закона за защита на класифицираната информация (обн., ДВ, бр. 45 от 2002 г.; попр., бр. 5 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 31 от 2003 г., бр. 52, 55 и 89 от 2004 г., бр. 17 и 82 от 2006 г., бр. 46, 57, 95 и 109 от 2007 г., бр. 36, 66, 69 и 109 от 2008 г., бр. 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16 и 88 от 2010 г., бр. 23, 48 и 80 от 2011 г., бр. 44 и 103 от 2012 г., бр. 52 и 70 от 2013 г., бр. 49 и 53 от 2014 г., бр. 14, 61 и 79 от 2015 г., бр. 28 от 2016 г.; изм. с Решение № 7 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 49 от 2016 г.; доп., бр. 62, 71 и 81 от 2016 г., бр. 97 и 103 от 2017 г., бр. 7, 17, 44, 77 и 88 от 2018 г., бр. 17 от 2019 г. и бр. 60 от 2020 г.) в чл. 101, ал. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „с изключение на информацията за наличието или липсата на публични задължения за кандидатите, което се установява по реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

§ 62. В Закона за безмитната търговия (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2008 г., бр. 43 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г. и бр. 98 от 2018 г., бр. 96 от 2019 г.) в чл. 4, ал. 2 и 3 думите „чл. 3, ал. 2, т. 4, буква „а“ се заменят с „чл. 3, ал. 2, т. 2 и т. 4, буква „а“.

§ 63. В Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (обн., ДВ, бр. 15 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 14 от 2015 г., бр. 85 от 2017 г., бр. 62 и 77 от 2018 г., бр. 17 от 2019 г. и бр. 51 от 2020 г.) в чл. 38 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 т. 11 се отменя.

2. В ал. 5 думите „по ал. 2, т. 1, 10 и 11“ се заменят с „по ал. 2, т. 1 и 10“.

3. Създава се ал. 7:

„(7) Не може да бъде съхранител лице, което има публични задължения. Това обстоятелство се установява по реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

§ 64. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 45 от 2009 г.; изм., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г., бр. 11, 53, 61 и 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2015 г. – бр. 23 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 24, 29, 61 и 79 от 2015 г., бр. 50, 95, 97 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 101 от 2017 г. и бр. 7, 21, 28, 77 и 94 от 2018 г., бр. 17, 47, 74, 94 и 100 от 2019 г., бр. 28 и 51 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 83, ал. 2 т. 5 се отменя.

2. В чл. 84 ал. 2 се изменя така:

„(2) Обстоятелствата по ал. 1, т. 3, буква „а“ се удостоверяват с документ от съответния компетентен орган, по буква „б“ - с декларация от физическото лице, а по буква „в“ от комисията по реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

3. В чл. 100:

а) в ал. 1 т. 5 се изменя така:

„5. документи, удостоверяващи липсата на обстоятелствата по чл. 84, ал. 1, т. 3, буква „а“ и буква „б“;“

б) създава се ал. 7:

„(7) Обстоятелството по ал. 4, т. 3 се установява от комисията по реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

§ 65. Министърът на финансите привежда наредбата по чл. 127з от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс в съответствие с този закон в тримесечен срок от влизането му в сила.

§ 66. (1) Параграф 3, т. 2, § 4, § 24-29 и § 54 относно т. 53 от § 1 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс влизат в сила от 1 януари 2021 г.

(2) Параграф 34 влиза в сила четири месеца след обнародване на закона в „Държавен вестник“.